

Predmet: Sima Bogdanović i drugi – slučaj Skočić (Zvornik V)

Broj predmeta: K.Po2. 42/10

Glavni pretres: 18.11.2010.

Izveštaj: Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice oštećenih

Ispitivanje svedoka Milana Radića

U julu 1992. bio je komandir čete TO u Malešiću. U to veme pričalo se da je ubistvo Roma u Skočiću počinila dobrovoljačka jedinica koju je predvodio izvesni *Simo četnik*. Romi u Skočićima ubijeni su oko verskog praznika *Petrovdana*. Čuo je da su oni streljani između Hamzića i Šetića, na putu prema Klisi i Petkovcima, na mestu gde je ranije uziman pesak. Jedinica *Sime četnika* imala je oko 15-20 pripadnika i nalazila se u Malešiću. Tu jedinicu je primio u Malešiću naređenju Save Dragojlovića— Savo Dragojlović mu je javio da u Malešić primi jedinicu *Sime četnika*. Ona je trebalo da im bude podrška u slučaju napada muslimanskih oružanih snaga, ali nikada nisu učestvovali u vojnim akcijama. Na dan ubistva Roma nalazio se na liniji u rovu. Nakon žalbi nekih Srba meštana Malešića, koje su pripadnici maltretirali, jedinica *Sime četnika* otišla je u Klisu. Oni su boravili u kućama Vinke Spasojević, Ivka Spasojevića i Rada Mijića. Kuća Ivka Spasojevića nazivana je *Čičina kuća* a kuća Rade Mijića *Bela kuća*. Prepostavlja da su Simini četnici odgovarali Zvorničkoj brigadi, kojom je komandovao Marko Pavlović. Njegova četa pripadala je Drugom bataljonu Zvorničke brigade, kojim je komandovalo lice čiji je nadimak ili prezime *Šunka*. Među pripadnicima te jedinice viđao je i neke mlađe ženske osobe, koje su često prale odeću na česmi u dvorištu kuće. Selom su se prenosile glasine o tome da su pripadnici te jedinice streljali Rome iz Skočića, ali nije smeо da pita *Simu četnika* da li je to istina. Prilikom upoznavanja optuženi Sima Bogdanović blago ga je udario po obrazu i rekao mu: *Čuvaj se*. Ta jedinica koristila je neki kamion.

Pitanja zamenika tužioca

Njegov zamenik bio je Petko Tomić. Simina jedinica nije učestvovala u odbrani Malešića pri napadu na selo 22.06.1991. godine, jer su u to selo došli kasnije. U blizini kuća u kojima je boravila jedinica *Sime četnika* nalazila su se domaćinstva Arse Spasojevića i Stanka Spasojevića. Ta jedinica je iz Malešića otišla u Klisu u avgustu 1992. godine.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih, svedok kaže da je siguran da vojnici iz njegovog voda nisu učestvovali u ubistvu Roma iz Skočića, ali mu je takođe poznato da je meštanin Malešića, Spasoje Spasojević, u pijanom stanju optuživao neke meštane za učešće u tom ubistvu.

Ispitivanje svedoka Petka Tomića

U vreme događaja iz optužnice bio je komandir voda TO u Malešiću. Tada je saznao da su ubijeni Romi iz Skočića, kao i da je ubistvo preživelo neko dete koje je neko od Srba odveo u bolnicu. To ubistvo izvršili su pripadnici dobrovoljačke jedinice *Simini četnici*. Viđao ih je samo dok su prolazili kamionom, ali im se nije približavao jer ih se plašio. Nešto pre toga pripadnici paravojne jedinice *Niški* ponižavali su Srbe u selu tako što su ih naterali da nagi prođu selom. Jedinica *Simini*

četnici imala je 15-20 pripadnika, ali ne zna u kom periodu su oni boravili u Malešiću. Čuo je da je među njima bilo i žena. Koristili su neki vojni kamion. To je bila paravojna jedinica koja nije pripadala vojsci, niti je bila u nekoj vezi sa Teritorijalnom odbranom.

Pitanja punomoćnika oštećenih

U Malešiću je bio formiran Krizni štab. Jedinica *Simini četnici* nije morala da ima nečije odobrenje za boravak u Malešiću.

Ispitivanje svedoka-oštećenog Alije Bajrića

U Skočićima je boravio nekoliko dana pred rat, onda je otisao u Novi Sad a zatim u Nemačku. U selu su tada ostale njegova majka Džemila Bajrić, tašta Bisera Ferhatović zvana *Muška* i tetka Zumra Bajrić. Posmrtni ostaci njegove tašte su pronađeni i sahranjeni. Po njegovim posrednim saznanjima, Romi u Skočiću bili su okupljeni u nekoj kući, do koje su došli srpski vojnici, koji su ih tukli i maltretirali, a onda kamionom odvezli do mesta gde su ih streljali. Preživele su tri mlađe ženske osobe, kao i jedan dečak, od kojih i potiču njegova saznanja u vezi sa tim događajem.

U Skočiće se vratio 2000. godine. Tom prilikom je na vozilo, u kome je bio, izvršen oružani napad. Stoga smatra da u Zvorniku i dalje postoji diskriminacija Roma, jer veruje da je napadnut u nameri da bude sprečen da se vrati.

Ispitivanje svedoka Milivoja Simića

U julu i avgustu 1992. godine živeo je u Skočićima, a kao pripadnik Posebnih jedinica policije radio je u Kozluku. Za odvođenje i ubistvo Roma iz Skočića čuo je od svoje majke, koja mu je nakon što se vratio sa posla, rekla da su neki vojnici odveli Rome. Sa komšijama Romima pre rata imali su odlične odnose, sa nekim su bili i kumovi. Kasnije je pominjano da su Romi odvedeni i streljani u Malešiću, kao i da je to počinila dobrovoljačka jedinica *Simini četnici*. Ta jedinica je jednom prilikom zahtevala da se na brani Crnog mulja ugase svetla – reflektori, jer oni treba nešto da rade. Naknadno je saznao da su neke devojčice Romkinje odvedene, da se neka od njih udala za nekog pripadnika te jedinice i da je streljanje preživeo neki dečak. Džamija u Kozluku srušena je 12.07.1992. godine. Ne zna kada je srušena džamija u Skočićima.

Pitanja punomoćnika oštećenih

U tom periodu jedinica *Simini četnici* boravila je u Malešiću. Nisu mu poznati razlozi zbog kojih Romi nisu otišli iz sela kad i Muslimani, niti da su im neke komšije Srbi savetovali da ne napuštaju selo. U kuće ubijenih Roma useljene su srpske izbeglice.

Ispitivanje svedoka Save Ristanovića

U julu 1992. sa porodicom je živeo u selu Skočići. Njegove prve komšije bili su Romi koji su 12.07.1992. odvedeni iz sela. Tog dana nalazio se na poslu, a po povratku kući, oko 20:30 časova, otac i majka rekli su mu da su neki vojnici vojnim kamionom i sa dva džipa odveli Rome u nepoznatom pravcu. Istog dana srušena je i džamija u Skočiću. Njegovi roditelji čuli su kuknjavu i zapomaganje Roma, ali iz straha po svoj život, nisu smeli da odu do tog mesta. Niko od Srba iz Skočića nije pokušao da pomogne Romima. Naknadno je saznao da su Romi streljani, ada je

streljanje preživeo neki dečak. Čuo je da su preživele i neke devojke Romkinje i da su se kasnije udale za neke pripadnike te jedinice.

Pitanja punomoćnica oštećenih

Verovao je da će se Romi iseliti iz Skočića, nije mu poznato zašto su ostali u selu. Vojna policija je u Skočiće dolazila i pre toga, kada su iseljavani Muslimani. Nije čuo da je bilo ko vojnicima u kamionu pokazao kuću u kojoj su se nalazili Romi ili da su oni nekoga o tome pitali.

Ispitivanje svedoka Rada Jovanovića

Tokom jula 1992. godine živeo je u selu Skočići. Na dan kada su iz sela odvedeni Romi, nalazio se na poslu u Kozluku. Sutradan mu je supruga rekla da su vojnici odveli Rome iz sela. Kasnije je iz komšiluka čuo da su Romi ubijeni na verski praznik *Petrovdan*[12.07.1992.] i da su to učinili pripadnici dobrovoljačke jedinice *Simini četnici*. Dana kada je u Kozluku srušena džamija video je dva muškarca i jednu ženu u uniformi, a posle je čuo da su minirali džamiju. Pričalo se da je Arifa Nuhanovića ubio neki vojnik kod svedokove kuće, tako što ga je udario kundakom po glavi, kao i da su vojnici silovali neke devojčice Romkinje. Mnogo kasnije, jednu od tih devojaka video je u Drinjači, kada mu je ona spremila ribu. Komandir čete TO Skočić bio je Rade Vidović. Na tim prostorima u to vreme boravila je paravojna jedinica *Simini četnici*, za koju je čuo da je izvršila ubistvo Roma u Skočićima. Sa tom jedinicom nikadanisu učestvovali u oružanim akcijama i ona se nije nalazila pod komandom Vojske Republike Srpske.

Pitanja optuženih

Zaštićenu svedokinju *Alfa* video je u Drinjači u februaru ili martu 1993.

Pitanja punomoćnica oštećenih

Ne može da se izjasni da li su dobrovoljačku jedinicu *Simini četnici* doživljavali kao pripadnike vojske kojoj su i sami pripadali. Sa njima nikada nisu učestvovali u zajedničkim borbama. Za troje vojnika, koje je u Kozluku video na dan kada je srušena džamija, čuo je da su bili pripadnici jedinice *Simini četnici*. Zaštićena svedokinja *Alfa* je u kući u Drinjači bila u društvu nekog vojnika.